

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

„Gaaf dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat ik U geboden heb”.

MATTHEÛS 28 : 19.

No. 24. 15 December.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4,50, Amerika \$ 1,00.	5e Jaargang 1900.
--------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------	------------------------------------

Een en zeventigste halfjaarlijksche Conferentie der kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

Gehouden te Salt Lake City 5 en 6 Oct. 1900. Redevoering van
President LORENZO SNOW.

(Vervolg van Bladzij 356).

Ouderling Reed Smoot, van het Quorum der Apostelen, was de volgende spreker. Hij getuigde eveneens van de éénheid en liefde welke onder de autoriteiten bestaat. Indien dezelfde toestand onder de heiligen als een geheel in dezelfde mate zou heerschen, zoo zou geen bestaande macht hen kunnen schaden. Ook besprak hij het kwaad hetwelk ontstond door zich met schulden te beladen. En wees op de leeringen van den profeet Brigham Young, om industrie onder het volk te bevorderen. En besprak het kwaad de bekeering uit te stellen.

Daarna sprak Ouderling Rudger Clawson, van het Quorum der twaalf. Hij besprak het belang van het plaatsvervangend werk voor de dooden, in den Tempel des Heeren. En voorspelde dat dit werk zou vermeerderen en uitbreiden met het voorbijgaan des tijds en niet zou eindigen voor het einde van het duizendjarig rijk.

Dit werk geeft aan de heiligen, welke niet in staat zijn op zending te gaan een gelegenheid om te werken tot de verlossing hunner overledene verwanten. Hij besprak alzoo den tijdelijken voorspoed welke de heiligen genooten. En spoorde diegenen aan welke zelf niet in den Tempel konden werken, en middelen hadden zulks te doen, hen, welke daartoe geen middelen hebben, te onder-

steunen om het Tempelwerk te verrichten, en zoodoende zou hun belooning groot zijn. Ook besprak hij welke menschen waardig zijn om in de Tempelen des Heeren te gaan. Zij welke veronachtzamen aan de wet der tienden te voldoen, en de heiligheid van het priesterschap niet achten, zijn onwaardig om het voorrecht te genieten om in de Tempelen des Heeren de heerlijke werken te verrichten.

NAMIDDAG VERGADERING.

Ouderling Abraham Owen Woodruff, van het Quorum der twaalf, was de eerste spreker. Hij besprak de groote persoonlijke verantwoordelijkheid in de kerk. En dat elkeen welke het priesterschap bekleedt de plichten die daaraan verbonden zijn zou vervullen. En indien onwaardigen mannen toegestaan werd om in hun ambt te blijven, zoo rustte de gevolgen daarvan op diegenen welke over hen geplaatst zijn. Leeraars zouden niet in hun ambt blijven indien zij niet gewillig zijn om met ijver te zoeken of er ongerechtigheden in hun wijk plaats vonden. Mannen welke ambten bekleeden en welke koffie en theé gebruiken, zouden hun ambt afstaan aan diegenen welke hun plicht doen willen. En zeide dat indien wij onze plichten willen vervullen, de Heer tot onze kennis wil toedoen. Daarna zong Broeder Horage Ensign, zeer schoon, „The Holy City”.

De volgende spreker was Apostel Matthias F. Cowley, welke mede de verantwoordelijkheid besprak van de heiligen en van het priesterschap. Hij maakte indachtig aan hetgeen de profetie Nephi gezegd had, dat God bijzondere zorg over het Westelijke vasteland droeg. Elke heilige der laatste dagen zou den wil des Heeren zoeken in alle zaken en den geest der profetie trachten te hebben. Het is de plicht van een heilige der laatste dagen de Geest van God met zich te hebben, zulk een mensch behoeft zijn plichten niet aangezegd te worden. Hij zal altijd raad zoeken bij zijne broederen en nooit iets doen waardoor hij vergeten of nalaten zou om hulp van God te vragen. Ook las spreker een gedeelte der Openbaring voor welke begint: „De Heer heeft Zion verlost.”

Op den tweeden dag der Conferentie sprak Pres. Lorenzo Snow eerst eenige woorden, de heiligen aansporende om alle wereldsche gedachten terzijde te zetten opdat de harten bereid zouden zijn om het woord des Heeren te ontvangen, en tevens geloof te oefenen voor hen welke spreken zouden.

Daarna sprak Ouderling Anthon H. Lund, van het Quorum der apostelen. Hij besprak het heerlijke grondbeginsel van het werk voor de dood in de Tempelen, hetwelk door Joseph Smith in de laatste jaren van zijn leven geopenbaard werd. En haalde de daarop betrekking hebbende teksten uit den Bijbel aan. Apostel Lund besprak tevens de noodzakelijkheid om geslachtsregisters te verkrijgen en dat de heiligen ook in deze zaak ijverig zijn zouden. Daar is al reeds een vereeniging voor dit doel opgericht, welke alreeds in het bezit is van 400 boeken van geslachtsregisters. Deze vereeni-

ging heeft agenten in de voornaamste landen, zooals Duitschland, Zwitserland, Groot-Brittannië, de Oostelijke Staten enz., waardoor de heiligen in de gelegenheid gesteld worden om geslachtsregisters te verzamelen.

De volgende spreker was Apostel Marriner W. Merrill, welke zeide dat de organisatie dezer kerk, welke van God gegeven is, vele onderdeelen heeft welke allen nuttig in hunne plaats zijn. En besprak de plichten der heiligen ten opzichte hunner kinderen, om hen in de vreeze des Heeren op te voeden. Eveneens de plichten der leeraars om de heiligen in hunne plichten te onderwijzen en met hen te bidden. En waar invalieden in de huizen zijn hen te troosten en te zegenen. Alzoo ook aangaande de plichten der presideerende Ouderlingen, om zorg te dragen voor den geestelijken en tijdelijken welvaart der heiligen.

Daarna sprak Apostel John W. Taylor, aangaande de macht welke de Heer aan Petrus gaf, dat wat hij op aarde zou binden in den hemel gebonden zou zijn. President Snow was deze macht gegeven. Abraham was eveneens macht gegeven om de kinderen der menschen te zegenen en vele andere profeten hadden dit voorrecht gehad en God had de zegeningen die zij gaven erkend.

De patriarch van de kerk in onze dagen heeft de macht de heiligen te zegenen. Het ambt van patriarch is een verheven ambt en vele groote mannen zijn patriarchen geweest. De goddelijke macht om zegeningen te geven welke geldig zullen zijn in tijd en eeuwigheid is aan elken patriarch in de kerk gegeven. Doch het moet niet uit het oog verloren worden dat deze zegeningen slechts ontvangen worden indien gehoorzaamheid bewezen wordt aan de voorwaarden waarop deze zegeningen beloofd zijn.

In de namiddagvergadering was Ouderling Heber J. Grant, van het Quorum der twaalf, de eerste spreker. Apostel Grant erkende alzoo de noodzakelijkheid dat de heiligen der laatste dagen in hun dagelijkschen levenswandel ook door den Heiligen Geest geleid zouden worden. En bespreekt, dat, indien God iets van iemand verlangt, Hij hem daartoe de noodige kracht wil schenken; ook de onredelijkheid om geld uit te geven, om het „Woord van Wijsheid”, „het woord van den Heer”, te breken, en dan den Heer te vragen om uit geldelijke moeilijkheden te komen. Waarna Miss Judith Anderson „Flee as a bird to Your Mountain” zong.

Daarna sprak Apostel George Teasdale, welke aantoonde dat den wil van God te doen, de weg is om de waarheid te leeren kennen, en besprak alzoo de noodzakelijkheid dat de heiligen vereenigd zouden zijn en de noodzakelijkheid om acht te geven op de leeringen en vermaningen van President Snow en diegenen welke met hem waren, waarna Apostel John Henry Smith over den groei en uitbreiding van het groote werk der laatste dagen sprak. Daarna gaf Ouderling Benjamin F. Johnson zijne getuigenis van de goddelijkheid van dit werk en dat Joseph Smith een profeet van den levenden God was.

In de namiddagvergadering werden de algemeene autoriteiten

voorgesteld en met algemeene stemmen ondersteund: Lorenzo Snow als profeet ziener en openbaarder van de kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen; George Q. Cannon als Eerste Raadgever in het Eerste Presidentschap; Joseph F. Smith, als Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap.

Als leden van den Raad der Twaalf Apostelen, Brigham Young, Francis M. Lyman, John Henry Smith, George Teasdale, Heber J. Grant, John W. Taylor, Marriner W. Merrill, Athon H. Lund, Mathias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson en Reed Smoot.

De Raadgevers in het Eerste Presidentschap en de Twaalf Apostelen als Profeten, Zieners en Openbaarders: als Patriarch tot de Kerk, John Smith; Eerste zeven Presidenten der Zeventigers: Seymour B. Young, Christian D. Fjeldsted, Brigham Henry Roberts, George Rejnolds, Jonathan G. Kimball, Rulon S. Wells en Joseph W. Mc. Murrin.

William B. Preston, als presideerende Bisschop, met Robert T. Burton en John R. Winder als zijne eerste en tweede raadgevers; Anthon H. Lund als geschiedschrijver en algemeene archivaris.

Als beheerder in vertrouwen voor het godsdienstige lichaam van vereerders, bekend als de Kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen, Lorenzo Snow.

Als leden van de algemeene Kerkcommissie van opvoeding: Lorenzo Snow, George Q. Cannon, Karl G. Maeser, Willard Young, Anthon H. Lund, James Sharp, Joseph F. Smith, John Nicholson, en George H. Brimhall.

Als algemeene opziener over de scholen der Kerk: Karl G. Maeser. Als secretaris van de algemeene Kerkcommissie van opvoeding: Georg Reynolds. Benevens de leden en secretaris van de Commissie van examinatoren. De algemeene autoriteiten der Zustersvereniging van de Zondagsschool, Jonge Mannen- en Jonge Vrouwenverenigingen en de commissiën van assistenten dier verenigingen; de algemeene autoriteiten en commissie van assistenten van lager onderwijs; de beambten der godsdienstklassen; de directeur en leider en zijne assistenten en organist van het tabernakel-zangkoor en eveneens de secretaris der algemeene conferentie.

Daarna sprak Apostel Brigham Young. In het bijzonder toonde hij den plicht en de verantwoordelijkheid der ouders om hunne kinderen in de vreeze des Heereu op te voeden, om nuttige mannen en vrouwen te worden in het Koninkrijk van God en in de practische dingen van dit leven, opdat zij bekwaam zouden zijn in het helpen opbouwen ven Zion.

Daarna werd een solo gezongen door Broeder Anthon H. Lund.

Wordt vervolgd.

Ik ben een rawe steen. Het geluid van den hamer en den beitel was nimmer aan mij gehoord, totdat de Heer mij in zijn hand nam. Ik wensch alleen wijsheid van den hemel te leeren.

JOSEPH SMITH.

Ontwikkeling.

Vervolg van blz. 365.

Het al onderzoekende oog van wetenschap en openbaring, beide van ouden en modernen tijd, maakt de onredelijkheid en dwalingen bekend welke zich in de theoriën en dogma's der christenheid ten toonspreiden, en de waarheden bevestigt en erkent welke de wereld „Mormonisme“ noemt. Een gevolg dier dwalingen is dat vele verstandige en denkende menschen ongeloovig en twijfelachtig worden in hun beschouwingen van den godsdienst. Want zij zien zooveel tegenstrijdigheden, welke de christenheid getracht heeft aan de wereld op te dringen en op de schouders van de menschelijke familie wil leggen. Nochtans niet gewillig zijnde om hun goeden naam op te offeren en met de algemeene verachte en overal tegengesproken „Mormonen“ zich te vereenigen, zoo trachten zij hun fijngevoeligheden te verdooven en hun geestelijke eigenschappen te dooden, door te zeggen: „Er is geen God, ik geloof zulks niet“.

Duitschland, een der meest ontwikkelde natiën onder de zon en wellicht de voorganger in opvoeding in deze eeuw, verschaft meer ongeloovigen en godloochenaars, dan eenig ander land. En zij vermeederen dagelijks met zulk een onrustwekkende uitgestrektheid, dat het succes der Kerk in gevaar is vanwege het voortdurend verlies. In ons eigen land (Amerika) schiet dezelfde geest wortel in de harten van velen, hetwelk eveneens het geval is in al de beschaafde landen dezer wereld. Waarom is dit? Is het niet omdat de overleveringen en dwalingen, in het zoogenaamde christendom door openbaring en rede ontbloot worden en de menschen leidt om het geheele systeem als een bedrog, hetwelk de menschelijke familie is opgedragen, te verwerpen?

De denkende mensch vindt het onmogelijk de uitdrukkingen van, God van waarheid, onveranderlijke, eeuwigdurende, wiens geest liefde en vrede, genade en gerechtigheid ademt, te vereenigen met de algemeen aangenomen theorieën van God en de bedorvene vruchten der christenheid. Aan alle zijden hoort men de vrijdenker en ongeloovige uitroepen: „Ziet uw God, welke Zijn kinderen aanspoort tot twist en tweestrijd, ja, zelfs tot plunder en moord, opdat hun sekte zou overwinnen. Kan ik een God, gelijk die, aanbidden? Neen, mijn grondbeginselen van vrijheid en recht, zijn verhevener dan zulke leerstelsels en sekten, dus wensch ik mijzelve met hen niet te vereenigen. Mijzelve aan een christelijke kerk aan te sluiten, is bijna te erkennen, dat ik gewillig ben mijn evenmensch van een ander genootschap te vervolgen, te belasteren en hen in een verkeerd daglicht te plaatsen, niets te zeggen van de onschriftuurlijke en onredelijke theorieën welke ik zal moeten gelooven. Neen, weg met zulk een godsdienst, want uwe handelingen zijn niet alleen onrechtvaardig, onbillijk, dwalende en verkeerd, doch ook tevens onschriftuurlijk, onredelijk, zichzelf tegensprekend en onlogisch.

Tegen dezen aanval op den godsdienst van Jezus is de zoo-genaamde christenheid niet instaat met overtuiging en voldoening te antwoorden. Want indien zij trachten hun positiën te verdedigen met de Heiligen Schrift, zoo beteekent dit voor hen, hun eigen zwakke, nauwe fondatie, in het licht te stellen, die in tegenspraak is met die der oorspronkelijke christenheid. En het zoeklicht van de rede tot hun leerstelsels aan te wenden is in de uiterste mate gevaarlijk. Want dit zou zulke buitengewone dwalingen tentoonstellen, dat indien men dezelve aan een God van intelligentie, gerechtigheid, genade en waarheid zou toeschrijven, het verstand van den mensch boven dat van God zou plaatsen — een meest redelijke staat van zaken? Wat kan voor diegene gedaan worden wiens verstand hen verheven heeft boven bijgeloof en dogmatische bijvoegingen? Daar kan slechts een antwoord zijn. Indien zij ooit bekeerd worden tot het ware christendom — de grondbeginselen van waarheid door Christus geopenbaard en door Zijn Apostelen gepredikt — zoo zal het zijn door een beroep te doen op hun verstand en rede. Zij zijn niet te misleiden door bloote beweringen van dogmatische veronderstellingen. Neen! de rede moet haar deel in het werk van bekeering doen; want het is een gave van God, bestemd om den mensch in waarheid te leiden, in zooverre als het sterfelijke verstand dit verstaan kan en zij mag niet over het hoofd gezien of veronachtzaamd worden.

Als heiligen der laatste Dagen zijn wij instaat een reden te geven voor de hoop welke in ons is. Wij weten, dat het Evangelie van Christus waar is, dat het door God samengesteld is met de rede als een steunpilaar en wetenschap, als een pleiter. Wij zijn niet bevreesd om de grondbeginselen van onze godsdienst bloot te stellen voor de zoekende stralen der Schriften, rede en wetenschap. Ons geloof, wijze van aanbedding, gedrag tegenover onze naaste en genootschappen mogen doorzocht worden met het doorzoekende oog van openbaring. Het zal falen in het aantoonen van onvolkomenheid en gebreken in het geheele stelsel of systeem.

Gedurende de afgelopen zeventig jaren, sedert het Evangelie van Christus in deze „laatste Dagen“ geopenbaard is, heeft het weerstaan alle machten van rede, al de krachten van openbaring, ja meer, het heeft wederstaan de meer verschrikkelijke, doch minder krachtige tegenstand van vuur, rook, bloed en verbanning. Nochtans staat het vaster als ooit te voren, onbewogen in hare doeleinden, onverplaatsbaar gelijk de machtige rots van Gibraltar, waartegen de toornige golven van de secterische haat slechts slaan om tot schuim en druppelen veranderd te worden. De muren van bijgeloof worden bewogen, wachelen en beven, en zullen spoedig vallen, doch de waarheid zal onbewogen staan te midden van het geraas van den oorlog, triompheerende tot het einde.

„Southern Star“.

Zegeningen het gevolg van gehoorzaamheid aan de Wet.

Onder de belangrijke onderrichtingen door Joseph den Profeet gegeven, op 22 April 1843, en welke opgeteekend zijn in het Boek „Leeringen en Verbonden“ zijn de volgende woorden:

„Daar is een wet, onherroepelijk in den hemel voor de grondlegging der wereld besloten, waarop alle zegeningen toegekend worden; en wanneer wij een zegen van God ontvangen, zoo is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop het toegezegd is.“

Deze mededeeling is heerlijk in overstemming met de leerin- gen der Heilige Schriften, en het zal als eene zeer nuttige gids wezen voor al diegenen welke naar zegeningen zoeken, welke de Heer in bewaring heeft voor hen welke Hem dienen.

Indien wij lichamelijke gezondheid genieten zoo weten wij dat het door gehoorzaamheid aan de wetten van onze lichamelijke natuur is; en niemand kan redelijker wijze verwachten lichamelijke en verstandelijke gezondheid te behouden, indien men veronachtzaamd zich aan die wetten te onderwerpen. Dezelfde regel heeft op de geestelijke zaken betrekking. Indien wij kennis van de waarheid van het Evangelie van Christus hebben, zoo is het verkregen geworden door gehoorzaamheid aan die regelen. Daar het slechts verkregen wordt op voorwaarde van die gehoorzaamheid waarop deze kennis beloofd is. Indien wij vergiffenis van onze zonden ontvangen hebben, zoo is het door ons daarvan te bekeeren, want wij weten dat er zonder bekeering geen vergiffenis van zonden is.

Indien wij verdere zegeningen van den Heer wenschen, zoo zouden wij die niet verwachten tenzij door verdere gehoorzaam- heid aan zijne wetten.

Gehoorzaamheid aan eene vereischte geeft ons geen aanspraak op alle zegeningen; nochtans zouden wij alle zegeningen zoeken te verkrijgen welke aan de getrouwen beloofd zijn. De gaven van onzen Hemelschen Vader zouden door elkeen hoog gewaardeerd moeten worden, en ijverig moeten gezocht worden. Hoe dezelve kunnen verkregen worden is duidelijk gemaakt door de reeds aan- gehaalde woorden van den Profeet: „Wanneer wij eenigen zegen van God ontvangen zoo is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop het toegezegd is.“

In de openbaringen van den Heer aan de Kerk in onze dagen gegeven, zijn vele geboden welke van de heiligen verlangd worden, om te onderhouden. En vergezeld met die geboden, zijn hoogst glorierijke beloften voor al diegenen welke gehoorzamen willen. En indien het onderhouden van die wetten eenige opofferingen van onze zijde eischen, de vergelding welke volgt is een honderd- voudige belooning voor zulk eene opoffering.

Neemt bijvoorbeeld het gebod gegeven aangaande het onder- houden van den Sabbathdag en de beloften van groote zegeningen aan hen welken dit gebod gehoorzamen. Hier is hetgeen de Heer aangaande dit onderwerp zegt: „En opdat gij uzelve meer onbe-

vlekt van de wereld moogt houden, gij zult naar het huis des gebeds gaan en uwe sacramenten opofferen op mijn heiligen dag; want, voorwaar dit is een dag voor u aangewezen om van uw werken te rusten, en uwe toewijdingen aan de Allerhoogste te brengen; nochtans zullen uwe beloftens in gerechtigheid opgeofferd worden ten allen dage en ten allen tijde;

Doch herinnert u dat gij op deze, de dag des Heeren, uwen sacramenten en verplichtingen tot den Allerhoogste zult offeren, belijdenden uwe zonden aan uwe broederen en voor den Heer.

En op dezen dag zult gij geen ander ding doen, dan slechts laat uw voedsel in eenvoudigheid des harten toeberaid zijn, zoodat uw vasten volkomen mag zijn, of in andere woorden, dat uwe vreugde vol moge wezen.

Voorwaar, dit is vasten en gebed; of in andere woorden verheuging en gebed.

En inzooverre als gij deze dingen met dankzegging doen zult, met vreugdevolle harten en aangezichten, niet met veel gelach, want dit is zonde, doch met een blij hart en een vroolijk aangezicht;

Voorwaar ik zeg, dat inzooverre als gij dit doet, de volheid der aarde is het uwe; de beesten des velds, en de vogelen der lucht en dat hetwelk op de boomen klimt en hetwelk op de aarde wandelt;

Ja, en de kruiden, en de goede dingen welke van de aarde komen, hetzij voor voedsel of voor kleding of voor huizen of voor schuren of voor boomgaarden, of voor tuinen of voor wijn-
gaarden.“

In andere openbaringen worden de heiligen aangemaand altijd te bidden, dat indien zij zulks doen zoo zullen zij niet in verzoeking vallen, en zij zullen in staat zijn den dag van de komst van Christus te verdragen, wanneer Hij zal komen om wraak op de goddeloozen te nemen.

Daar zijn bijzondere zegeningen aan diegenen beloofd welke de wet der tiende gehoorzamen, en aan diegenen welke het Woord van wijsheid waarnemen — zegeningen welke op geen andere voorwaarden worden aangeboden, terzelfde tijd zijn het zegeningen welke voor onze volkomen zaligheid en volmaaktheid noodig zijn.

De jeugd van Zion zouden al de geboden welke aan de heiligen gegeven zijn leeren en trachten dezelve te houden, en deelnemers der belooningen worden, door zulks te doen.

Juvenile Instr.

Aphorismen.

Zoekt wijsheid uit de beste boeken.

De zaak van menschelijke vrijheid is de zaak van God.

Wij zullen nimmer met juistheid van ondankbaarheid beschuldigd worden.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Rotterdamsche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Rotterdamsche afdeeling van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd op Zondag 9 Dec. l. l. te Rotterdam gehouden. Tegenwoordig waren: S. Q. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending; S. F. Taylor, president, en H. M. Lewis, G. B. Denkers, P. J. Graven, H. Bell en W. A. Koldewijn der Amsterdamsche afdeeling; Joseph C. Platt, president, L. Venema en S. Springer, zendelingen der Groningsche afdeeling; George L. Weiler, president, en W. M. Lillywhite, zending der Arnheemsche afdeeling; L. v. d. Akker, president der Brusselsche afdeeling; Conferentie-President H. de Brij en al de zendelingen der Rotterdamsche afdeeling.

De morgenvergadering werd ten 10 uur in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15, gehouden. Conferentie President H. de Brij leidde de vergadering, welke geopend werd door het zingen van lied 131: 1-3 „Wat is waarheid?”. Gebeden door P. J. Graven. Daarna werd gezongen lied 2: 1-3 „De dag der Bevrijding.“ Hierna sprak Ouderling H. de Brij eenige woorden van welkom en vroeg de aandacht en gebeden voor de sprekers. Ouderling L. Venema was de eerste spreker: Hij verheugde zich met de heiligen in een Conferentie te zamen te zijn en zegt, dat er een groot onderscheid bestaat tusschen de menschen der wereld en de heiligen der laatste dagen. Daarna bespreekt hij hoe God reeds in de vroegste dagen zijn wil aan de menschen bekend maakte — zich openbaarde, en bracht in herinnering, hoe God aan Noach een gebod gaf om een ark te bouwen en ook wat hem tot voedsel zou dienen. Tevens hoe God zich aan Abraham openbaarde, in betrekking tot het offeren van zijn zoon Isaac. Zoo vervolgde Ouderling Venema zijn reden, besprekende de verdere openbaringen des Heeren aan Mozes en Aäron en vele andere heilige mannen en vrouwen, beiden van ouds, en in de dagen van Christus en zijne apostelen en na nog een kort overzicht over de wijze waarop het Evangelie in die dagen geleerd en gepredikt werd, toonde hij aan dat het redelijk en schriftuurlijk was dat God zich in deze dagen ook zou openbaren en dat God zulks werkelijk gedaan heeft en doet.

Daarna stelde Ouderling H. de Brij de algemeene autoriteiten der Kerk voor, alsmede het Presidentschap der Europeesche Zending. Daarna Ouderling S. Q. Cannon, als president der Nederlandsche-Belgische Zending; H. de Brij, als president der Rotterdamsche afdeeling, met Alex Nibley, J. Meibos Kzn., Geo Hicken.

looper, L. T. Whitney, L. Y. Rigby, R. W. Eardley, L. J. Kragt, J. Meibos Hzn. en M. Bakker als reizende zendelingen. Alsmede het lokale Priesterschap en ambtenaren, welke allen in hunne roepingen ondersteund werden.

Daarna werd het statistiek verslag voorgelezen, hetwelk luidt als volgt: aantal districten 3; zendelingen, zeventigers van Zion, 8; ouderlingen 2. Lokale priesterschap: ouderlingen 4, priesters 12, leeraars 15, diakenen 10, leden 346; totaal aantal ambtenaren en leden 387, kinderen onder acht jaren oud 126, totaal aantal zielen (zendelingen niet medegerekend) 523.

Het verslag van de werkzaamheden der zendelingen in de Rotterdamsche Conferentie van af 1 Maart 1900 tot 30 November 1900 was: tractaten verspreid 6260, boeken verspreid 199, huizen bezocht met het eerste tractaat 2825, bij eerste uitnodiging 1134, Evangeliegesprekken met vreemdelingen 2458, algemeene vergaderingen gehouden 310, priestervergaderingen 22, Zondagsscholen (leeraar- en leerarenvergaderingen inbegrepen) 115, Bijbel- of theologische klassen 43, zustervergaderingen 39, gedoopt 58, waarvan 17 kinderen (boven 8 jaar) van leden, bevestigd 58, kinderen ingezegend, van leden 18, van niet-leden 3, verordineerd tot het priesterschap 18, vertrokken naar Zion 13, verhuisd naar andere afdeelingen 3, ontvangen van andere Conferentiën 8, afgesneden als leden van de Kerk 4, overleden, gedoopte leden 2, kinderen onder acht jaren oud 2.

Daarna werd een Quartet gezongen door Ouderlingen A. Nibley, J. Meibos Kzn., R. W. Eardley en L. Y. Rigbij.

Daarna sprak Ouderling S. F. Taylor, aangaande de getuigenis welke hij bezat, van de goddelijkheid van dit werk en toonde aan dat elkeen van God zulks bekomen kan. Eveneens besprak hij de onveranderlijkheid van de grondbeginselen van het Evangelie. Vervolgens sprak Ouderling L. v. d Akker in betrekking tot het Evangelie, als zijnde de „Blijde Boodschap” en getuigde dat de zendelingen boodschappers van dit heil zijn en wees aan dat als een mensch geboren is uit water — gedoopt door onderdompeling — hij in nieuwigheid des harten voor God moet wandelen, waarna hij zijn getuigenis gaf, dat God het Evangelie in deze dagen op aarde hersteld heeft en dat hij wist, dat God een verhoorder van gebeden is.

Gezongen werd lied 53:1 en 3. „Wij danken u Heere”. Dankzegging door H. M. Lewis.

De avondvergadering werd gehouden ten 6 uur in de zaal „Caledonia”, Haringvliet N.Z., welke geopend werd door het zingen van lied 3:8-3, „Leid ons, o Gij groote Meester”. Gebeden door Ouderling H. Bell. Gezongen werd lied 17:1-3. „De Geest uit de hoogte”. President S. Q. Cannon was de eerste spreker. Hij besprak in duidelijke woorden dat er maar een Evangelie kon wezen en dat zulks zich in de kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste Dagen gepredikt wordt. Dat God wenscht dat alle menschen tot Hem zouden komen en dat hij dienstknechten

zou zenden om zijn wil bekend te maken. Dat Johannus de Dooper voor Christus heenging, predikende den doop der bekeering tot vergeving der zonden. Dat de verordeningen welke in vroegere dagen moesten gehoorzaamd worden, ook thans moesten gehoorzaamd worden, opdat dezelfde zegeningen zouden volgen. Ook vestigde Broeder Cannon de aandacht, dat men in het bezit van de rechte autoriteit moest wezen om de verordeningen van het Evangelie te kunnen bedienen. Een autoriteit welke voor ongeveer 17 eeuwen van de aarde was weggenomen geweest. Daarna sprak Ouderling A. Nibley, aangaande het doel der zendelingen om het Evangelie van Christus te prediken en wees op de opmerkelijkheid van het feit, dat zij zulks deden zonder geldelijke belooning daarvoor te ontvangen. Alsook dat zij dezelfde macht bezitten als de dienstknechten des Heeren in de dagen der Apostelen. En als bewijs van de belangrijkheid van dit werk, toonde hij aan dat door de oprichting dezer Kerk in 1830 er eene groote wenteling, op godsdienstig gebied, heeft plaats gehad. Daarna werd het lied „O mijn Vader“ door de zendelingen A. Nibley, J. Meibos Kzn., G. Hickenlooper, R. W. Eardley en L. Y. Rigbij op zeer schoone wijze gezongen.

De volgende spreker was Ouderling G. B. Detkers, welke zijn verlangen te kennen gaf, om ook door den Geest van God geleid te mogen worden. Daarna gaf hij een verklaring van het koninkrijk Gods, waaruit hetzelfde bestond, en hoe men burgers daarvan in de dagen van Christus werd en dat zulks heden op dezelfde wijze moest plaats hebben. Daarna besprak hij de verwarring welke onder de verschillende kerkgenootschappen bestaat en toonde aan dat zulks in tegenstrijd met de reinheid van de leer van Christus is. Daarna sprak Ouderling H. de Brij eenige woorden aangaande de oordeelen Gods over de goddeloozen en de weg om die te ontkomen. Daarna werd lied 71:1, 2 en 6 „O, vast als een rotsteen“ gezongen, dankzegging door G. L. Weiler.

De vergaderingen dezer Conferentie waren zoowel door de heiligen als door vreemdelingen goed bezocht, terwijl de Geest des Heeren in ruime mate op de sprekers zoowel als op de hoorders rustte.

J. MEIBOS KZN., Secr.

De Smalle Weg.

Door A. ARROWSMITH.

„Gaet in door de enge poort, want wijd is de poort en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er die door dezelve ingaan. Want de poort is eng en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die dezelve vinden.”

Bovengenoemde woorden werden in verband met vele schoone waarheden door den Bewerker van onze zaligheid voor ongeveer tweeduizend jaar geleden uitgesproken. Na Zijn opstanding, toen

Hem alle macht in hemel en op aarde gegeven was, gaf Hij eenen opdracht aan Zijnen Apostelen (elf van hen) zeggende: „Gaaf dan henen in de geheele wereld en predikt dit Evangelie aan alle kreaturen.” „Gij hebt mij niet uitverkoren, doch Ik heb u verkoren en verordineerd”, „Gaaf dan henen onderwijst al de volken, dezelve doopende in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes.”

Steunende op de kracht van bovengenoemde opdracht, hebben mannen van alle natiën, leerstelsels en kleuren op zich genomen om in de praal van hun eigen leer, plechtigheden en ceremoniën, voort te gaan en hun systeem van godsdienst gepredikt, en hebben hetzelfde Christenheid genoemd. Het gevolg is dat ongeveer 500,000,000 van de inwoners van deze wereld belijden geloof te hebben in Jezus van Nazareth. En hebben hem aangenomen als goddelijk „de Zoon van God”, „de Weg, de Waarheid en het Leven” en oogenschijnlijk is het Christendom geslaagd in het brengen van de menschheid tot de kennis van zijn geloof.

In deze eeuw der wereld hebben de menschen een stelsel aangenomen tot het verkrijgen van een geestelijkheid, en seminariën zijn opgericht geworden, zoodat mannen wier verlangen en streven is naar zulk eene positie, geleerd kunnen worden om het ambt als een prediker uit te oefenen. En hebben tevens een zeker aantal argumenten aangenomen, zoodat iedere afzonderlijke sekte „in staat zou zijn, om met oogenschijnlijke autoriteit, het bewustzijn te hebben, tot het verspreiden van haar eigen geloof.

Daardoor hebben wij een menigte van ongeïnspireerde geestelijken, welke altijd leeren en nimmer instaat zijn tot de kennis der waarheid te komen, mannen met bedorven zinnen, welke onder alle natiën onder de zon, in tegenstrijd met het geloof leerstelsels prediken, welke in strijd zijn met de onderwijzingen van hun goddelijken Meester, welchen zij beweren te volgen.

Zulks is de algemeene toestand der Christenheid, welke met hare menigte van geloofsformulieren, plechtigheden en ceremoniën, door de heidenen gehoond en bespot wordt, als een stelsel van wanklank en wanorde. Een „huis tegen zichzelf verdeeld”, geschandvlekt en gebrandmerkt als verwarring”.

„God is niet de bewerkker van verwarring” Hij zond Zijn Zoon Jezus in den middag van den tijd om een stelsel van reine godsdienst bekend te maken. Hij kwam van den Vader met rechte autoriteit en bracht zijn „Eeuwig Evangelie”. hetwelk een keten van wetten was, welke geschikt waren om de menschen kinderen te reinigen, te heiligen en hen volkomen te maken. Jezus was de „volmaakte man” en bracht in praktijk datgene wat Hij predikte. En bepaalde, dat Zijn Koninkrijk een eeuwig Koninkrijk zijn zou en dat Zijns Vaders wil op aarde gedaan zou worden als in den hemel. Eveneens dat Hij als Koning der koningen en Heer der Heeren zou regeeren. Het feit is, dat Hij de fondatie lag voor een theocratisch gouvernement, welks reine en billijke wetten zich uitstrekker zouden van het Oosten tot het Westen en van het Noorden tot

het Zuiden. Terwijl het gevolg daarvan zou zijn, dat alle menschen oog tot oog zouden zien en dat kennis de aarde zou bedekken gelijk de wateren den bodem der zee. Het doeleinde van het systeem van theologie van Christus is volmaaktheid, en is in de uitdrukking vervat, welke luidt: „Weest gijlieden volmaakt gelijk uw Vader die in de hemelen is volmaakt is.“

Ten einde volmaaktheid te bereiken is het onvoorwaardelijk noodig zich een ingang „in de nauwe en enge poort“ te verzeke- ren, en een burger te worden van het koninkrijk van Christus. En dan oprecht te wandelen, zich noch rechts noch links te bege- ven. Strikken worden door den tegenstander gelegd, en tenzij een man geheel in de wapenrusting der gerechtigheid gekleed is, zoo is hij geneigd te struikelen en te vallen. Het is klaarblijkelijk dat volmaaktheid in dit leven niet te verkrijgen is, en ofschoon wij al onze krachten moge inspannen om de zwakheid van het vleesch te overkomen, zoo falen wij en zijn gedwongen de onbe- kwaamheid van den mensch te erkennen.

Wij hebben een gids noodig, opdat wij voorwaarts mogen gaan op den „rechten en smallen weg“ en de „wet en de getuigenis“, „het Woord van God“, hetwelk het plan der zaligheid is, zou bestudeerd worden. „Onderzoek de Schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en zij zijn het welke van Mij getuigen.“ Indien wij zulks doen, de raadgeving van Jezus opvolgen, en de Handelingen en werken der Apostelen bestudeeren, welke voor meer dan drie en half jaar met den Zaligmaker wandelden en spraken, zoo zullen wij zien dat geloof een der nood- wendige vereischten is, en dat „zonder geloof het onmogelijk is Gode te behagen“, dat diegene welke tot God komt, moet geloo- ven, dat Hij is, en een belooner is dergenen die Hem zoeken (Hebreë 11 : 6). Een andere noodige gave in de orde der zalig- heid is bekeering, welke een goddelijk berouw is over bedrevene zonden, en welke een onberouwlijke bekeering werkt tot zaligheid, terwijl de droefheid naar de wereld den dood werkt (2 Cor. 7 : 10). Daarna werd verlangd een vergiffenis van zonden te verkrijgen, en overeenkomstig de Heilige Schrift, dit kon alleenlijk door den doop bij onderdompeling verkregen worden, welke door God verordineerd was om de zonden te vergeven (Markus 1 : 4).

De tabernakel aldus rein zijnde, is geschikt voor de ontvangst des Heiligen Geestes, want de mensch moet uit den Geest geboren worden. In oude tijden werd deze door het opleggen der handen bevestigd (Handelingen 19 : 6).

Al de bovengenoemde gaven konden niet door de toegewijden Fariceën of Sadduceën bevestigd woreen, veel minder door de wij- zen en toovenaars en de sleutelen van het Koninkrijk werden slechts door eene man, op dezelfde tijd, gehouden, welke als de woordvoerder van God op aarde erkend was, „Een profeet, ziener en openbaarder.“ In de oorspronkelijke kerk verkoos Christus zijne apostelen en gaf Petrus de opdracht om het hoofd te zijn, beves- tiggende de sleutelen van het Melchizedeksche priesterschap op hem,

dat, wat hij op aarde zou ontbinden, zou in de hemelen ontbonden zijn, en wat hij op aarde zou binden, zou in de hemelen gebonden zijn. (Mattheus 16 : 19).

Deze autoriteit op aarde gaf andere personen niet het recht, om in den naam van Jezus Christus te handelen. Epicurist en ongeloofige, evenals de geleerde en geestelijke, waren allen even hatelijk tegen het Christendom. De godvruchtige Fari- ceën, de Esseën en de Sadduceën waren te zamen afgedwaald en rondlolende in duisternis, en tenzij ook zij zich bekeerden, zoo zouden zij eveneens omkomen. De geheele wereld stond het Evangelie van Christus en de grondbeginselen van gerechtigheid tegen. De theologie was daarom uitsluitend. Het was geen stel- sel van vele heeren, vele gelooven en doopen, doch slechts erken- nende „één Heer, één geloof en één doop“. Slechts twee wegen, de eene breed en de andere smal. En het was niet iedereen welke zeide Heere, Heere, welke den hemel in zou gaan, doch die daar doet den wil van den Vader.

Juist voor de hemelvaart te Bethania gaf Jezus zijne laatste geboden aan Zijne Apostelen, welke waren, dat zij Zijn Evangelie en Zijn boodschap zouden overbrengen tot de geheele wereld, en diegene „welke geloofd zou hebben en gedoopt zou zijn, zou zalig worden, zoo niet, zoo zouden zij verdoemd worden.“

Deze mannen, welke op den rechte wijze door den Zaligmaker gekozen waren, vervulden, oordeelende van het verslag van de „handelingen der Apostelen“, hunne zending op een waardige wijze. Zij predikten en spoorden alle menschen aan om Jezus als de Christus aan te nemen en noodigden hen uit om geloof in Hem te oefenen, zich van hun zonden te bekeeren, gedoopt te worden tot de vergeving derzelve en de Heilige Geest te ontvangen. Dit waren de inleidende grondbeginselen om vreemdelingen in het koninkrijk van God op te nemen. En om meer volkomen van de goddelijkheid van deze boodschap getuigenis te geven, zoo zouden zekere teekenen de geloovigen volgen.

Meer dan zes weken verlieden nadat Christus ten hemel ge- varen was, toen de Apostelen tezamen vergaderd waren in een opperzaal, sprekende over de voorbijgegane gebeurtenissen en het wonderbare werk van den Messias. Het was in Jeruzalem op het Pinksterfeest, als joden van alle natiën vergaderd waren, sprekende verschillende talen, dat, ziet! de Heilige Geest, de beloofde Trooster, nederdaalde om te getuigen van de goddelijkheid van de zending van den Nazarener. De apostelen spraken in vreemde talen, ver- klarende aan elke vertegenwoordigde natie de blijde tijdingen van groote vreugde. Oogenschijnlijk spreidde deze boodschap groote verbaasdheid onder de Joden, en zij dachten dat zulke handelingen het gevolg van dronkenschap was. Doch Petrus verklaarde stout- moedig dat het de werking van den Geest was, waarvan de profeet Joël gesproken had, welke te eeniger tijd over het volk zou uitge- stort worden: De vreemde Joden luisterden, werden overtuigd en tot het feit bekeerd, dat de Zoon van God werkelijk als een lam

ter slachtbank geleid was. Velen van hen hadden geen werkzaam deel in zijne kruiziging gehomen, noch tot zijn dood toegestemd, anderen echter hadden wel degelijk deelgenomen in het treurige drama voor Pilatus en hadden met het gepeupel geroepen: „kruist hem, kruist hem, weg met hem, den godslasteraar“ en wellicht hunnen verlosser bespuwd. Nochtans zij waren vervuld met berouw en geloofden, zeggende: „mannen broeders, wat zullen wij doen?“ Petrus in de majesteit van zijn priesterschap zeide tot hem: „Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den naam van Jezus Christus tot de vergeving der zonden en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen, want u komt de belofte toe, en uw en kinderen, en allen die daar verre zijn, zoovelen als er de Heere, onze God, toeroepen zal (Handelingen 2 : 38). Het voorgaande is slechts een kort verslag van de vestiging van het Koninkrijks Gods op aarde, in de vroegere dagen. Deze bijzondere gebeurtenis was merkwaardig en ging vergezeld van groote macht. Ongeveer drie duizend werden tot de kerk toegevoegd en werden gedoopt.

Wordt vervolgd.

Zij droeg een gouden kap.

De volgende eigenaardige beschrijving verscheen onlangs in een der couranten van Kansas City (N.-Amerika):

Gisteren avond waren vele lieden in het „Union Station“ van gedachten dat zij de Koningin van Scheba zagen, toen zij eene oude dame bemerkten met een gouden hoofdsieraad op. Doch zij dwaalden zeer. Het was slechts iemand van Friesland (Holland), geboortig, welke in gezelschap van nog acht en dertig Mormonen door deze stad heenreisden, op hunnen weg naar Utah, alwaar zij allen voornemens waren zich te vestigen. Zij was 62 jaar oud en droeg op haar hoofd een gouden kap van de waarde van 100 dollars. Indien een vreemdeling haar aanschouwt zou hebben, zoo zou hij gedacht hebben, dat zij iemand van de koninklijke familie was met haar kroon op het hoofd. De kap welke zij droeg was echter slechts in overeenstemming met een oude gewoonte in de provincie Friesland (Holland), waardoor het aan vrouwen toegestaan is gouden kappen te dragen. In Holland heeft elke provincie zijn eigen kleederdracht, welke van elkander verschillen. De kap welke door Mrs. Gerritje Meibos (want dit was haar naam) gedragen werd, paste haar hoofd zeer net en was van plaatgoud. Over de gouden kap was een andere kap van neteldoek en daarover droeg zij haar hoed.

Toen zij haar hoed afzette blonk haar gouden kap in het electrisch licht en verblindde de oogen. Zij droeg een zwart kleed en was een weinig gebogen van ouderdom. Zij kon geen woord Engelsch spreken, doch de vertaler zeide dat zij een Mormoon, en op reis naar Utah was, alwaar zij haar dagen wenscht door te brengen in vrede en onder her volk van haar eigen geloof. Deze

kolonie van negen en dertig Mormonen kwamen van Amsterdam (Holland) en gingen naar Ogden (Utah) en waren in het Adams-Hotel. Er waren zestien vrouwen, tien mannen en dertien kinderen in deze kolonie, en waren vergezeld van twee Mormoonsche zendelingen, A. Wootton en A. Petterson.

Johannes Alkema welke een weinig Engelsch sprak, was een bijzonder karakter. Hij was jaren lang zeeman geweest en droeg een matrozenkiel en overhemd. Zijn grijze baard en donkere oogen zouden een landrot aan zeeroovers en zeerooverijen doen denken, zooals die in boeken beschreven zijn. Als men hem op het trottoir van de Union Avenue zag loopen, zou men meenen, dat hij dacht dat hij op het dek van een schip liep te midden van een ruwe zee. Johannes nochtans was een trouwhartige en oprechte zeeman en had bijna elk voornaam land in de wereld bezocht. Hij had vele malen de wereld rondgeweest en was nu op weg naar Utah, alwaar hij onder de Mormonen, het volk van zijn eigen geloof, wenscht te leven, doch het is twijfelachtig of hij instaat zal zijn, zijn geboren handeldrijvend instict, hetwelk hem aandreef om de zeeën rond te zwerven, zal kunnen uitdooven.

Gemengd Nieuws.

Als presidentschap der Hollandsche Vergadering in Ogden (Utah) zijn aangesteld geworden; Herman B. Denkers, president, met Herman van Braak en Evert Neuteboom, als eerste en tweede raadgever.

Het afgetreden presidentschap was I. Sanders, pres., A. Koldewijn en B. Jansen, raadgevers, welke hun roeping getrouw vervuld hebben.

Overleden.

Jantje Ferwerda, welke zooals gemeld is op den 15 October te Groningen overleden is, was geboren 6 Juni 1896.

Den 16 November l.l. overleed te Hillum (prov. Groningen) Jurien Dallinga, zoon van Jan en Trijntje Dallinga, in den ouderdom van acht jaar en ruim 8 maanden.

Den 16 November l.l. overleed te Groningen (prov. Groningen) in den ouderdom van 2 jaar en ruim vijf maanden, Johanna Aukema, dochter van Trijntje M. en Jan Runds Aukema.

Den 1sten Dec. l.l. overleed, na een langdurige ziekte, te Arnhem, Ouderling Jan Emond. Broeder Emond was geboren op 4 Dec. 1856 te Stoutenberg (prov. Utrecht) en was gedoopt 4 Jan. 1890 te Amsterdam, door Ouderling B. Heertjes. Broeder Emond was een ijverige en nuttige arbeider in het werk des Heeren, en stierf in de vreeze des Allerhoogste, met de hoop op een glorierijke opstanding.

I N H O U D:

Een en zeventigste halfjaarlijkse Conferentie (<i>Vervolg</i>)	Blz. 369	Rotterdamsche Conferentie	Blz. 377
Ontwikkeling (<i>Slof</i>)	" 373	De Smalle Weg	" 379
Zegen'ngen het gevolg van gehoorzaamheid aan de Wet	" 375	Zij droeg een gouden kap	" 383
Aphorismen	" 376	Gemengd Nieuws	" 384
		Overleden	" 384

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam, Verrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.